

1

Liefde of loopbaan?

Pfff... het liefst allebei. En dan iemand die het leven van een muzikant begrijpt. Accepteert dat je vaak van huis bent en niet jaloers wordt op de aandacht van fans. Maar als ik móet kiezen, toch m'n carrière. Ik kan niet opgeven wat ik al mijn hele leven doe.

2

Wie is je inspiratiebron?

Flaco Jimenez, met wiens muziek ik letterlijk vanaf mijn geboorte ben opgegroeid. Hij gaf door zijn uitstapjes naar de rock-'n-roll en de blues de accordeon als instrument een coole touch, waardoor ik vanaf mijn zevende al zijn muziek wilde spelen.

3

Wat is je grootste fout geweest?

Ik heb in Mexico verschillende platencontracten onder mijn neus gelegd gekregen maar nooit getekend omdat er twijfelachtige verhalen over hen de ronde deden. Misschien had ik achteraf gezien toch bij een bepaalde maatschappij moeten tekenen.

Dwayne Verheyden

Dwayne Verheyden (Roermond, 4 september 1991), groeit op in Montfort waar hij al vroeg in aanraking komt met de muziek van Flaco Jimenez. Als hij zestien is, krijgt hij tijdens de 11devande11de het Sjengske uitgereikt. Een jaar later speelt hij voor het eerst met zijn grote idool samen. De grote doorbraak in Mexico volgt in 2013 als een filmpje met een verjaardagsgroet aan Jimenez viral gaat. In 2014 wint hij met zijn band de Tejano Music Award in Texas. In 2016 wordt hij benoemd tot toeristisch ambassadeur van de Noord-Mexicaanse deelstaat Nuevo León. Verheyden woont in Montfort en is vrijgezel.

„In Monterrey word ik op straat elke dag wel een of meerdere keren aangesproken door mensen die met me op de foto willen of om een handtekening vragen.” FOTO JOHN PETERS

Eind september toert *Los Holandeses Norteños*, zoals de Mexicanen Dwayne Verheyden liefkozend noemen, weer een maand door Mexico. De 26-jarige tex-mex accordeonist uit Montfort hoopt er definitief vaste voet aan de grond te krijgen.

DOOR RONALD COLÉE

Dwayne hoopt vurig op dat laatste zetje

Vanaf eind september toert accordeonist uit Montfort weer maand door Mexico

Je staat van dienst is, zeker je leeftijd in acht nemend, behoorlijk indrukwekkend te noemen. Je hebt al vier albums op je naam staan en met Flaco Jimenez, Los Lobos, The Mavericks en de broer van Mick Jagger het podium gedeeld. Kun je inmiddels van de muziek leven?

Nee, nog niet omdat het verschrikkelijk moeilijk is om in het buitenland vaste voet aan de grond te krijgen. Zeker als je er niet woont. Ik wil toch een bepaalde zekerheid hebben voor ik definitief naar Mexico verhuis want ik heb geen trek om er alleen maar vakantie te vieren. Dat betekent dat je afhankelijk bent van een goede promotor die honderd procent in jou gelooft en vol voor jouw carrière gaat. En die zijn dungezaaid.

Of je zou een hit moeten hebben.

„Dat klopt. Vandaar dat ik net een single heb uitgebracht met de Texaanse zangeres Berna Rodriguez: *Piérdete*, wat zoveel betekent als *get lost, loose yourself*. Een reggaeton-liedje à la *Despacito*. Nu is het nog de kunst om die single op de grote radiozenders gedraaid te krijgen.”

Dat moet voor iemand met jouw cv toch niet zo moeilijk zijn? Het is je ook ooit gelukt viral te gaan met een verjaardagsgroet aan Flaco Jimenez.

„Inderdaad. Met mijn achterneef Geert Verheijden heb ik in 2013 een filmpje op YouTube gepost waarin we een muzikale groet aan Flaco brachten. Dat is meer dan anderhalf miljoen keer bekeken. Maar de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat tex-mex in Nederland - op Rowwen Hèze na - nu niet de muziek is waar de jeugd in Nederland warm voor loopt. Het publiek dat hier naar optredens komt, is - met alle respect - toch een tikkeltje ouder.”

Terwijl je ooit voor 30.000 jongeren op het Vrijthof en de omliggende terrassen hebt gestaan.

„Dat is alweer elf jaar geleden. Tijdens Delldevandelle in Maastricht. Toen ik het *Sjengskra* van de Sjeng Kraft Kompenei won voor jong en veelbelovend accordeontalent. Die prijs was in feite de start van alles.”

Hoezo, kennen ze Sjeng Kraft in Mexico?

„Ha ha, nee, maar in de slipstream van dat optreden volgde een radio-interview waarin me gevraagd werd

naar mijn grote droom. En dat was met Flaco Jimenez spelen. De jeugdheld van mijn vader en van mij. Die droom kwam een jaar later uit dankzij Jan Stultiëns, destijds de boeker van een countryfestival in Nedeuweert-Eind, die mijn gesprek op de radio gehoord had.”

Toch kwam je carrière pas vijf jaar later echt in een stroomversnelling door het viral gaan van dat verjaardagsfilmpje.

„Inderdaad. Ik heb eerst de raad van Flaco opgevolgd door een eigen band te beginnen. Dat was *TexMeXplosion*, een naam die we later hebben omgedoopt in Dwayne Verheyden & Band waarmee we zo'n zeventig keer per jaar behalve tex-mex ook country, blues en rock-'n-roll speelden. Toen dat filmpje van Geert en mij werd opgepikt door de Mexicaanse en Amerikaanse televisie nam mijn carrière pas echt een vlucht. Die mensen vonden het heel speciaal dat een accordeonist uit Nederland hun muziek speelde. Ik werd - met en zonder band - uitgenodigd voor festivals en arena-optredens, kreeg verzoekjes voor radio- en televisie-interviews en werd al gauw *Los Holandeses Norteños* genoemd. *Norteños* is de muziek die in het noorden van Mexico heel populair is. Je kunt het een beetje vergelijken met een Limburger die smartlappen of de palingsound zingt. Dan zou m'n bijnaam nu de Limburgse Volendammer zijn geweest. Nu ben ik de Nederlandse *Norteños*. Ook omdat de naam Dwayne lastig uit te spreken is, laat staan Verheyden.”

Dat klinkt als een totaal andere wereld.

„Dat is het ook. Als ik in Monterrey over straat loop word ik elke dag wel een of meerdere keren aangesproken door mensen die met me op de foto willen of om een handtekening vragen. Ik heb zelfs meege maakt dat fans met tien man achter m'n auto aanrenden en haast flauwvielen toen ze me zagen. Zelfs de piloot van het vliegtuig op weg naar huis wilde met me op de foto omdat ik die *Mexican superstar* was. En in 2016 ben ik nog door de gouverneur van Nuevo León benoemd tot toeristisch

ambassadeur van deze Noord-Mexicaanse deelstaat. Die waardering is in geld niet uit te drukken.”

Een groot verschil met de adoratie in Montfort.

„Zeg dat. Daar vallen meisjes haast flauw, hier ben je niets. Het zij zo.”

Heb je in Mexico nooit een platencontract voorgelegd gekregen?

„Meerdere malen zelfs, maar nooit getekend omdat er altijd wel een negatief verhaal de ronde deed over die maatschappijen. Achteraf gezien had ik bij een bepaalde platenmaatschappij misschien wel moeten tekenen.”

Maar er is nog niets verloren toch?

„Nee, zeker niet. Maar het wordt wel steeds lastiger. Ook omdat het nieuwe er in Mexico een beetje vanaf is. Als vergelijking: in 2013, 2014 en 2015 verbleef ik ongeveer negen maanden per jaar in Mexico, ook omdat ik er een vriendin had. Sinds 2016 ga ik er gemiddeld nog twee keer per jaar naar toe, speel ik met mijn band voor de rest hoofdzakelijk in België en Nederland en werk ik daarnaast voor een uitzendbureau. Zo ben ik op dit moment aan de slag als procesoperator bij Rockwool. In Mexico ben ik voor het laatst in mei geweest. En 29 september ga ik er opnieuw een maand op tour. Waarbij je hoopt dat er iets 'bizar' gebeurt.”

Dat zich eindelijk die betrouwbare manager aandient die voor de volle honderd procent voor jou gaat?

„Die achter de schermen zijn stinkende best voor je doet. Ervoor zorgt dat mensen je zien. Dat je veel optreedt, veel airplay krijgt op radio en tv.”

En als dat niet lukt?

„Dat móet lukken en dat gáát lukken. Muziek is mijn leven. Ik weet niet beter dan dat ik voor mensen sta te spelen. Ik kan die accordeon niet zomaar aan de kant gooien.”

Beluister Dwayne Verheyden op delimburger.nl/cultuur/muziek

“
IN MEXICO
VALLEN MEISJES
HAAST FLAUW,
HIER BEN JE
NIETS, HET ZIJ ZO.

Dwayne Verheyden (26)